

Emil Loteanu

**UN STINDARD AL
POVESTIRII SIMPLE,
BOGATĂ ÎN METAFORĂ
DAR FERITĂ ȘI DE
COMERCIALUL VULGAR ȘI
DE STERILUL ACT AL
UNOR SPECULAȚII
ÎNCIFRATE, CU CĂRE,
ASTĂZI,
CINEMATOGRAFIA
ROMÂNĂ PĂȘEȘTE SPRE
UN LOC ÎNDELUNG VISAT.**

Succesele cinematografice românești de la Cannes, noua generație de cineaști care se afirmă întru ieșirea noastră din zona comercialului patriotard care caracterizează cinematograful națiunilor provinciale, cu infatuați maestri locali pe care nimeni nu dă doi bani înafară sau care se mențin prin mici scandaluri de culise, ne îndeamnă să continuăm strădania de a descoperi rădăcinile frumoase ale împătimiților noștri de film. Adică, acea categorie de artiști care, în orice cinematografie, se distinge net de asaltul industriios al făcătorilor de peliculă vulgară, acei neaveniți, sau nefericit-veniți al căror număr, din păcate, prin domnia submediocrității insistent televizate, se amplifică nu numai la noi, ci și la case mai mari.

O insulă de puritate și pecete estetică personală (oricât de discutabilă ar vrea unii să fie ea) care dă coerență unei întregi opere de autor, este cinematograful scris cu pana scriitorului Emil Loteanu, proiectat pe ecran prin obiectivul regizorului Emil Loteanu, descris cu fantezie minuțioasă într-o scenografie specifică lui Emil Loteanu și împlinit muzical prin putpuriul romantic al melodiei întregii lui vieți, așa cum și-a trăit-o Emil Loteanu.

Ca și Jean Negulescu, realizat în alte studiouri decât la noi - tocmai pentru a evita meschina lucrătură în care se complăceau ai

noștri diminuându-și arta atunci când au avut-o, sau inflamându-și impostura atunci când atracția lor pentru film consta în orgoliul de a umili actorii și a ordona: "motor !" – Emil Loteanu, cel care n-a reușit să facă un film la Buftea, dar pe care străinătatea l-a consacrat, printre altele, ca permanent director al Festivalului de la San Sebastian, demonstrează de-abia acum, când opera îi e încheiată, temeinica ei apartenență spirituală și sentimentală la tot ce înseamnă tradiție artistică românească. Cu sprijinul lui Marcel Loteanu, frate al artistului, binecunoscut și el în lumea producției de film, reconstituim fișa de creație a aceluia frumos bărbat cam anonim pe străzile Bucureștiului, dar în jurul căruia am văzut, într-un mare oraș al lumii mai lipsit de gentilețe decât Capitala noastră cum, și trecători și autorități vibrau de emoție recunoscându-l printre pietoni. (Corneliu LEU)

Filmografie Emil Loteanu

- 1962 – Film debut Așteptați-ne în zori – (scenariu și regia)
- 1965 – Poemul cinematografic „Poienile roșii” – (scenariu și regia)
- 1968 – Filmul „Această clipă” – (scenariu și regia)
- 1972 – Poemul cinematografic în 2 serii „Lăutarii” – (scenariu ,regia și versurile)
- 1976 – Filmul „O șatră urcă spre cer” după o nuvelă de Gorghii – (scenariu și regia)
- 1978 – Filmul „ O dramă la vânătoare” după o nuvelă de Cehov – (scenariu și regia)
- 1983 – Serialul de televiziune „ Divina Ana” biografie romanțată a Anei Pavlova – (scenariu și regia)
- 1987 – Filmul de televiziune „Luceafărul” – (scenariu și regia)
- 1994 - Filmul „ Găoacea” – (scenariu,regia și versurile)
- 2001 la Ateneul Român din București primește „Premiul pentru excelența artei regizorale”

În presa franceză

„Șatră” cea de valoare mondială

La filmare